

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

II. évfolyam, 12. szám

1991 DECEMBER

19,50 Ft

FÜGGETLEN KÖZÉLETI LAP

A forgalom szinte teljesen leállt, két-három mázsás vásárlások a jellemzőek, nagyon sokan csak 40-50 kilónként, alkalmoszerűen tudnak szénre pénzt előteremteni. Közben egyre nagyobb számban fordulnak elő vagonlopások - tudhatjuk meg a Tűzép-telep vezetőjével készült interjúban, amely a 3. oldalon olvasható.

A középső oldalpáron Szegő János polgármester nyilatkozik az önkormányzat eddigi tevékenységéről.

A 2.100 munkakeresőnek havonta mindössze 30-40 munkahelyet tudnak felajánlani - tájékoztat a Munkaügyi Központ Török-szentmiklósi Kirendeltségének a vezetője. A riasztó munkanélküliségi helyzetről az 5. oldalon kapnak tájékoztatást.

Régi karácsony - új karácsony

A profán világ betörése a karácsony misztikumába éppen azokat a fényeket oltja ki, amikre talán legszomjasabban vár az emberiség, és amiket lelke orvoslásául talán sikerrel alkalmazhatna még a modern világ. 6. oldal

NB I/B-s szezonzárás a 3. helyen. Tóth András szakosztályvezetővel készült interjúkat a 15. oldalon olvashatják.

Egyre több helyen állítottak emlékművet az utóbbi időben a II. világháború áldozatainak. A fogságot megjárt túlélőknek sem kell már eltitkolni szenvedéseiket. Ez adott bátorságot városunk egyik polgárának is, hogy szomorú élményeit elmesélje nekünk a szibériai "jeges pokolban" töltött hosszú hónapokról. 13. oldal

*Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új évet kíván
a szerkesztőbizottság*

Városi polgárőrség alakult

Törökszentmiklóson az önkéntes rendőri csoportok megszüntetésével egy új, a rendőrség munkáját is segítő, azonban nagyobb önállósággal rendelkező, új szervezeti egység létrehozatalát határozta el a város képviselő-testülete.

1991. szeptember 27-én a Polgármesteri Hivatalban 28 alapító tag részvételével megalakult a városi polgárőrség, amely egyesületi formában működik a PK.60.922/1991/4. számú megyei bírósági végzés alapján.

Az egyesület feladata, célkitűzése között szerepel többek között a bűncselekmények megelőzése, a vagyonvédelem, a lakosság biztonságérzetének növelése és ezen keresztül a lakóközösségi kapcsolatok erősítése. A lakosság és a bűnüldöző szervek közötti bizalom, együttműködés erősítése.

Az egyesület tagja lehet minden természetes és jogi személy, aki a társadalmi bűnmegelőzés és vagyonvédelem területén támogatja az egyesület tevékenységét. Az egyesület ügyintéző és képviselői

szervével együttműködhet minden 18 éven felüli, büntetlen előéletű, magyar vagy külföldi állampolgár, aki fizeti a megállapított tagsági díjat.

A polgárőrség tagja, amennyiben az alapszabályban meghatározott közfeladatot lát el, jogszerűen és törvényesen hajtja végre feladatát, a polgárőrséghez való tartozását kétséget kizáró módon fel-fedi (szóban kijelenti, igazolványát felmutatja, az egyéb megkülönböztetett jelzést felteszi), és eközben vele szemben erőszakot vagy fenyegetést alkalmaznak, a közfeladatot ellátó polgári ór jogvédelme illeti meg.

A városi polgárőrség megválasztotta titkos szavazással a tisztviselőket. Elnök: Horváth András, alelnökök: Kovács László és Fejes Ferenc, titkár: Hajk István, gazdasági vezető: Bihari Zsolt, ellenőrző bizottság vezetője: Kolozsi József. A vezetés megfelelő anyagi forrásokat keres felszereltségük (híradástechnikai és egyéb) biztosítására.

„Így múlik el a világ dicsősége...”
Lebontották a szovjet hősi emlékművet a Kossuth téren. Ismét eltűnt egy alkotás városunkból, ami szomorú emlékeket őrzött! (Fotó: Árvai J.)

B.A.

A Kereszténydemokrata Néppárt helyi szervezete kéthetenként tartja gyűlését. November 25-én a Katolikus Népkörrel közösen rendezett összejövetelükön vendégként megjelent dr. Laczkó Béla prépost úr és Szegő János polgármester úr is.

Mindketten belekapcsolódtak a soron lévő problémák megtárgyalásába és segítséget ígértek megoldásukhoz.

A KDNP jelen akar lenni a város életében. Feladatot vállal - a tavalyihoz hasonlóan - a Mindenki Karácsonya ünnepi rendezvényén. Ők szervezik az idén is a magányosok megvendégelését, amivel kapcsolatban szétosztották a tenni-valókat.

A komoly témák után megszólalt Halkovics János nyugdíjas zene-tanár citerája, és a jó hangulatú találkozó közös énekléssel ért véget.

A december 22-én, vasárnap 13.30-kor kezdődő és éjfélig tartó Mindenki karácsonya rendezvény programja:

13.30 órától VÁROSI KARÁCSONYFA állítása a város központjában

Köszöntőt mond: Szegő János Törökszentmiklós polgármestere
Közreműködik: Bethlen Gábor úti Ének-Zene Tagozatos Református Általános Iskola énekkara

14.30 - 17.30 óráig GYERMEKEK TALÁLKOZÓJA Helye: Városi Művelődési Központ - Szórakoztató műsor gyermek-eknek - Gyermek pódium - ki mit tud? Ének, szólózene, vers, próza, egyéni műsoros bemutatók.

14.30 óra MOZGÁSSÉRÜLTEK ÖSSZEJÖVETELE Helye: Bercsényi Miklós Gimnázium ebédlője, Kossuth L. út 133. Közreműködik: a Kodály Zoltán Zeneiskola növendékei

15.00 óra IDŐS MAGÁNYOSOK ÉS NYUGDÍJASOK SZE-

RETIVENDÉGSÉGE Helye: Ipolyi Arnold téri iskola ebédlő
Közreműködik: a Petőfi úti Óvoda ökumenikus csoportja

16.00 óra NAGYCSALÁDOSOK JÁTÉKOS, ÜGYESSÉGI VETÉLKEDŐJE Helye: Vasas Művelődési Ház, Bocskai u. 7.

KARÁCSONYI TEÁZÓ Helye: Városi Művelődési Központ előtere
Időpont: 1991. december 22-én 14-20 óráig

18.00 óra KARÁCSONYI ÖKUMENIKUS KÖNYÖRGÉS GYERTYAGYÚJTÁS Helye: Városi karácsonyfánál

A római katolikus egyház és a református egyház papjainak részvételével. Közreműködik: a Kőlcsey Ferenc Általános Iskola énekkara

19.00 óra DISCENC: KARÁCSONYI ÉNEK Helye: Városi Művelődési Központ A műsor rendezője és szervezője a Katolikus Ifjúsági Csoport 21.00 óra TÁNCBÁZ

Hirdetés

Törökszentmiklós, Kossuth u. 99. sz. alatt 30 négyzetméteres üzlethelyiség kiadó, 4-es főút mellett. Érdeklődni lehet: Bodorik Gyula 5400 Mezőtúr, Hunyadi J. u. 1. sz. alatt 9-16 óráig. Tel.: 672.

Felhívás

Törökszentmiklós Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala értesíti a város lakosságát, hogy új környezetvédelmi rendelet alkotására kerül sor.

Egyidejűleg kéri a lakosságot, hogy észrevételeivel, javaslatokkal segítse elő a környezetvédelem minden részletére kiterjedő rendelet megalkotását.

Az észrevételeket, javaslatokat a Polgármesteri Hivatal műszaki irodájához kérjük eljuttatni 1992. január 31-ig.

Polgármesteri Hivatal

“Nem csak magunkat féltém”

Amikor legutoljára augusztusban a Tüzép-telepen jártunk, hogy a téli szénellátás felől érdeklődjünk, Bernát Béla telepvezető - bár hangot adott a téli kapcsolatos aggodalmainak - biztosított arról bennünket, hogy az előző évihez hasonló ellátási problémák nem lesznek, egész télen nagy választékban áll a tüzelő a vásárlók rendelkezésére. Azóta három hónap eltelt, hál' Istennek a felénk nyoma sincs, természetesen, hogy még csak az sem jutott eszünkbe, hogy Tüzép van a világon. Eppen ezért lepödtünk meg nagyon, amikor a napokban Bernát úr felhívott bennünket, s kért, hogy keressük fel, mert igen súlyos problémák előjelei mutatkoznak a portán.

- Mégsem lesz szén a télen? - me-
rült fel bennünk a kérdés. De kiderült,
hogy másról van szó.

- Nem, nem az ellátással van baj. Széles a választékunk, szinte korlátlan mennyiséggel rendelkezünk, és fogunk is. Eppen az a gond, hogy túlságosan is sokkal. Nem azért, mert többet rendelünk, mint az előző években, hanem azért, mert nincs, aki megvegye. Bekövetkezett, amitől tartottam, a legkeresettebb tüzelőfajtát, a brikettet - aminek ára július 1-jétől háromszorosára, 250 Ft-ról 750-re nőtt -, az elszegényedett rétegek nem tudják megfizetni. És olcsóbb szén sem.

A gondokat enyhíteni kell

A forgalmunk szinte teljesen leállt, két-három mázsás vásárlások a jellemzőek, nagyon sokan csak 40-50 kilónként, alkalmasszerűen tudnak szénre pénzt előteremteni. Pedig forgalmazni kezdtük a csaknem elfeledett lignitet is, ami kis kalóriaértékű ugyan, de csak 208 Ft-ba kerül. Csak egy adatot mondok a forgalom visszaesésének méreteiről. Tavaly hasonló időszakban - novemberig - 97.642 mázsa brikettet adtunk el, az idén november 29-ig 56.464-et. 58 százalékat az előző évinek. Pedig a tél ugyanúgy tél, arra senki nem számíthatott, hogy ilyen sokáig jó idő lesz. Az a 42 százalék tehát hiányzik a háztartásokból. Mi lesz, ha mondjuk három nap múlva -10 Celsius-fokos hideg köszönt ránk? Hogyan odajuk meg a gondokat? Az emberek nem fagyhatnak meg!

Viharfelhők a Tüzép feje fölött

- Már a nyáron is kifejtette, hogy az önkormányzatnak, a vállalatoknak, a szociális szervezeteknek be kell segíteniük, hogy ne következzen majd be katasztrófa. Nem kapott támogatást sehonnán?

- De igen. Már korábban felvettem a kapcsolatot az önkormányzattal, pontosabban a polgármester úrral. Le a kalappal előtűk, mert azonnal megértették a probléma súlyát, és mindent elkövettek, elkövetnek a gondok enyhítése érdekében. Az önkormányzat környezettanulmányokat végzett, felméréseket készített, aminek alapján kialakult egy lista azokról, akiknek feltétlenül szükségük van segítségre. Elsősorban nyugdíjasokról, egyedülállókról, betegekről van szó. Az ő számukra 4-5.000 Ft-ig az önkormányzat állja a céhket. Arra is volt gondjuk, hogy semmiféle manipuláció ne történhessen, hogy bárki is kihasználhassa a rászorultságot. Nem utalványokat adnak ki, hanem házhoz szállítatják a szenet. A listán szereplőknek kérniük sem kell, még ide a telepre sem kell kijönniük. Mi szoros kapcsolatban állunk az önkormányzat részéről Markóth Jánossal. Ő adja ezt a listát, s mi ez alapján a legkedvezőbb árfekvésű szenet kijelölt magánfuvarosokkal juttatjuk célba. E tételeket számlázzuk, s az önkormányzat utólag kifizeti. Ez az első lépésben kb. 100 főt érint, s közben tovább folyik a rászorultak felkutatása.

Jön a hideg, szaporodnak a vagonlopások

- Az elmondottakból éppen hogy nem lehet az Ön által telefonban említett súlyos problémákra következtetni.

- Nyilván nem is az a gond, hogy az önkormányzat segítséget nyújt. Hanem az, hogy az ő anyagi lehetőségei is behatároltak. Ők csak a leg-rászorultabbakon tudnak segíteni. De itt is vannak fokozatok. És még két-három fokozat létezik, ahol önerőből nem telik tüzelőre. Velük mi lesz? Nekik honnan jön segítség?

Sajnos mostanában olyan konkrét, fenyegető jelenségeket is tapasztalunk, amelyek miatt nagyon is jogosan félünk az idő hidegre fordulásától. Az utóbbi két hétben egyre nagyobb számban fordulnak elő vagon-

tolvajlások, a vasúton leszállításra váró szerelvényeket gyakorta megdézsmálják. Kisebb-nagyobb csoportok jelennek meg, s egyelőre még kis tételekben ugyan, de viszik a szenet. Az utóbbi napokban pedig már azt is észleltük, hogy csoportok az éjszakai órákban a telep területére is behatolnak. Nyilván az idő hidegre fordultával a próbálkozások egyre gyakoribbak lesznek, s mi egyedül nem tudunk majd ellenük védekezni. Egy éjjeliőrt tudunk alkalmazni, erősítésre nincs lehetőségünk, a területünk pedig 15.000 négyzetméter. Képtelenség őrizni, védeni.

- Gondolom, ha csoportos behatolásról van szó, az ör esetleg - teljesen érthető okokból - oda sem mer menni.

- Nyilvánvaló. A napokban már volt rá példa, hogy autóval érkezett egy több tagú társaság, s már a kerítésen kívülről életveszélyesen kezdték fenyegetni emberünket. Szerencsére telefonközelben volt, fel tudta hívni a rendőrséget, mire a fenyegetőzők gyorsan elpucoltak. De akár már holnap visszajöhetnek, s az örnek nem mindig adódhat módja, hogy gyorsan segítségért forduljon. Ha a telep egyik végében rajtakap egy ilyen bandát, még elszaladni sem tud. Egyszerűen leütik és kész. Akkor aztán szabad a vásár.

Az is nagyon könnyen előfordulhat - mivel nagy területről van szó -, hogy az ör észre sem veszi a tolvajokat. Úgy tűnik, jól szervezett brigádok vannak kialakulóban, gyorsan dolgoznak, külön emberük van még arra is, hogy figyeljék az ör munkáját. Óriási veszteségeink lehetnek, s nekünk azokkal el kell számolni.

- A rendőrség nem tud segíteni?

- Alapjában véve nem. Nekik nincs potenciáljuk arra, hogy hosszú távon, folyamatosan embert biztosítsanak ide. Konkrét jelzésre kijönnek, de az eseményeket már csak konstatálni tudják. Próbálkozunk más megoldással is. A napokban vettem fel a kapcsolatot a nemrég megalakult polgárőrség vezetőjével, aki felajánlotta segítségüket. Hogy az mire lesz elég, nem tudom. De nagyon tartok a jövőtől, úgy általában is.

Nem hiszem, hogy ez vígasztalja, de nincs egyedül Bernát úr.

Pásztor

Városi mozira szükség van!

Gazdacseré a Dózsa Filmszínháznál

A régi "szép" időkben, amikor a mozinak behozhatatlan előnyei voltak a tv-vel szemben, még két mozija is volt a városnak. Ma úgy tűnik, az egy is sok. Erről beszélgettünk a Dózsa Filmszínház vezetőjével, **Konczi Lajosné**-vel.

- *Igaz-e a hír, hogy a megyei vállalat ez év végén megszűnik? Mi lesz a területén lévő filmszínházak sorsa?*

- A hír igaz, a SZOLNOK-FILM Mozivállalat december 31-én megszűnik, bár mi itt erről keveset tudunk.

Jelenleg is nehéz körülmények között élünk. Pillanatnyi fizetésképtelenség miatt el kellett halasztani a novemberi bérek kifizetését. A megszűnés viszont nem jelenti - legalábbis remélem - a mozi bezárását.

Az épület az önkormányzati törvénnyel 1991. szeptember 1-jétől a város tulajdonába került, bár a Vagyonátadó Bizottság még nem adta át.

- *A műholdas televíziózás, a videók világában mást jelent moziba menni. Megítélése szerint hogyan tudja a megváltozott igényeket kielégíteni a filmszínház?*

- A probléma sokrétű. Nagyrészt a filmgyártás, filmforgalmazás kérdése, kevés múlik a helyi vezetéssel. A jó amerikai film mindig jó üzlet, de jelentős réteg igényelné a magyar filmeket is. Sajnos majdnem megszűnt a filmgyártásunk, vagy legalábbis átalakulóban van.

A forgalomban lévő ifjúsági filmek kópiaminősége rossz, nosztalgiaúval gondolunk vissza pl. a Vuk-ra vagy a Hófehérkére.

Az is ront a helyzeten, hogy kiszámíthatatlan az érdeklődés a feketevideo-

zás miatt. A reklám fontos, de nagyon sokba kerül.

- *Önök a költségek csökkentésére tettek is lépéseket. Látok itt az előcsarnokban szőnyegárusítást, a hetven négyzetméteres erkélyen pedig műszaki cikkeket árulnak az Önök családi vállalkozásában.*

- Bérleti szerződést kötöttünk. Az előcsarnoki részért és az erkélyért havonta 15 ezer forintot fizetünk a rezsivel együtt. Ez csökkenti a fenntartási költséget, mert külön nem igényel fűtést, világítást.

- *Kereste-e már az önkormányzat Önt, ugyanis a határidő vésszesen közeledik?*

- Adatokat kért; az augusztus havi látogatók száma és az ahavi bevétel. Egyéb megkeresés nem történt.

Néhány, a működésünket mutató számadat: tal-
valy a kétfélmillió forintot

meghaladta a bevétel - 40 százalékát a filmkölcsonzés vitte el. Az idén 45 százalékos látogatási visszaesés következett be, de ez még módosulhat, hisz a napokban vetítjük Koltai Gábor filmjét, a Juliánus barátot.

- *Véleménye szerint mennyi pénzbe kerül évente az önkormányzatnak, ha úgy dönt, hogy nem zárja be?*

- Kb. 300-400 ezer forinttal megoldható lehetne a jelenlegi látogatottság mellett is. Az épület jó műszaki állapotú, három éve korszerű fűtésünk van.

A 272 férőhelyes nagyterem (földszint) városi viszonylatban jelentős teremigényt tud kielégíteni. Úgy gondolom, hogy városi mozira szükség van, bízom a mozi reneszánszában.

- *Köszönöm a beszélgetést! Kovács Györgyné*

Kísértés a jóra

Hétfő délelőtt tíz óra. Már ég a gyertya, világít a szeretet lángja a Damjanich úti óvodában. Az apróságok fürgén foglalják el helyüket a szőnyegen. Dehogy maradna kívül akár egy is! Pedig nem volna kötelező bemenni. Kohajda Zoltán tisztelendő úr közéljük telepszik és mesél. Szeretetről, családról, egymás megbecsüléséről, a helyes viselkedésről szólnak példázatai. Könnyen megteremt a kapcsolatot kis hallgatóival. Utána együtt éneklnek kedvenc dalokat, a végén pedig elfűjják a gyertyát.

Az 1991/92-es tanévtől kezdve sikerült az együttműködést kialakítani a római katolikus egyházzal. Nagyon alapos szervezés előzte meg az év indítását. Az óvónők minden szülő véleményét kikérték, aszerint tervezték meg munkájukat. A központi feladatok megmaradtak, de bővült a nevelés színtere. Hetenként egyszer tartanak hitoktatást, három csoportban. Úttörőmunka ez most, a szó legnemesebb értelmében. Szeretetteljes légkört, a hitre való nyitottságot teremtettek a nevelők. Céljuk, hogy új minőségben jelenjenek meg a régi közösségi formák. Érvényesüljön a bizalom, együttérzés, segítőkészség úgy a felnőtt, mint a gyermekközösségekben. Mindenki közéljük

jöhetett, mindenkit elfogadtak úgy, ahogy van.

A szülők többsége segítőkész. Igényes a sokoldalú nevelésre. A sokszínű kínálatba (logopédia, német, zene) belefér a vallás is. Ők kérték, hogy ne különítsék el a nem vallásosakat, együttesen történjenek a foglalkozások.

Törökszentmiklós Város Polgármesteri Hivatalának kulturális, szervező és szolgáltató irodája is pozitívan állt az ügy mellé és eredményes munkát kívánt. A polgármesteri hivattól hatvanezer forintot kaptak étkezésre. A katolikus egyháztól könyvek jöttek. Nyitott ajtó vár mindenkit, aki bármiben segíteni szeretne nekik.

Periférikus körzetben van az óvo-

da. Szegénység, munkanélküliség vetnek rá sötét árnyékat. Sajnos, sok a hátrányos helyzetű, veszélyeztetett gyermek, pedig egyik aranyosabb, szebb, mint a másik. Itt is nagyon elkelve a szociális segítség!

A pedagógusok együttműködnek a hasonló típusú óvodákkal. Továbbképzésen vesznek részt, ha alkalom adódik rá. Megbeszélnek a tapasztalatokat Zoltán atyával, akiről véleményüket így formálták meg:

- Nagy szerencséje Törökszentmiklósnak, hogy ilyen rátermett, szolgáló és adni tudó, hiteles egyházi embert kapott!

Nemsokára a szülők is lehetőséget kapnak arra, hogy találkozzanak vele.

Bár nemrég indult meg az új szellemű foglalkozás, máris van némi eredménye, amely látszik a gyermekek viselkedésében, egymás elfogadásában. Ha felnőtte váiva ők már el tudják viselni a "másságot, akkor ez a próbálkozás nem volt hiábavaló.

Hajnal Józsefné

Nincs pihenő a Munkaügyi Központban

Egyre riasztóbbak a munkanélküliségi mutatók

Nem először fordulok meg a Munkaügyi Központ Törökszentmiklósi Kirendeltségén, s a munkanélküliség tendenciáit ismerve valószínűleg nem is utoljára. Mindig éreztem némi szégyenérzetet itt - a munkalehetőséggel bíróét - s ezért igyekeztem minél kisebb feltűnést kelteve bejutni a várakozók között az irodába. Most mégis, ha óvatosan is, de hosszasan tanulmányozom az arccokat. Keresem a kormányzat és a parlament egyes tagjai által "irigylésre méltó" helyzetűnek kikiáltott embereket, olyanokat, akik akár anyagi áldozatra is képesek azért, hogy elveszithessék állásukat, vagy munkanélküliek maradhassanak. Keresem őket, de egyet sem vélek felfedezni. A tekintetek sok mindenről árulkodnak, csak éppen vidámságról, megelégedettségéről nem.

- Sajnos, adataink egyáltalán nem az irigylésre méltó állapotokat igazolják - veszi elő a statisztikákat Hevesi Tóth Ferenc, a kirendeltség vezetője. - A munkanélküliek száma körzetünkben is megállíthatatlanul gyarapodik. 1990. decemberében még csak 480, 1991. júliusában már 1.420 volt a segélyezettek száma, s most 1991. novemberében 2.100 munkanélkülit tartunk nyilván, akik közül 1800-an részesülnek ellátásban.

Forgalmunk 3.200 fő havonta, hiszen sokan vannak, akik többször is bejönnek munkalehetőség után érdeklődni. Átlagosan minden hónapban 200 új munka nélkül maradt jelentkező nálunk, de az emelkedés a közeljövőben még meredekebb is lehet. Hivatalos bejelentések nincsenek ugyan - a vállalatok szívesebben bocsájtanak el apróbb csoportokként dolgozókat -, de előreláthatólag januártól, az igazi tél beálltával, az üzemek 3-400 időnyomunkást, szerződéseket fogják elbocsájtani. Jelzéseink vannak arról is, hogy a hozzánk tartozó termelőszövetkezetek is kb. ugyanennyi dolgozójuk munkaviszonyát szüneteltetik majd ideiglenesen.

- Ezek szerint egy-kéthónap múlva esetleg már

2.800 munkanélküli lehet számítani?

- Nem állíthatom, hogy biztosan így lesz, mert mint mondtam, hivatalos bejelentéseink nincsenek. De a jelzések alapján valószínűnek tartom. Hirtelen hajszerű adatot nem tudok mondani, de kb. 19.000 keresőképes lakos tartozik körzetünkhöz, s ebből most 2.100 munkanélküli. Ez 11-12 százalékot jelent. Megdöbbentő arány, majdnem az országos átlag duplája.

De más baj is van. Sajnos az emberek nagy része még most sem ismeri a rendelkezéseket, nincs tisztában jogaival, lehetőségeivel, s ezt a munkáltatók gyakorta kihasználják. Nagyon sokan ugyan hivatalosan közös megegyezéssel jönnek el munkahelyükről, de a megegyezés munkáltatói nyomásra jön létre. A sorakatonai szolgálatukat befejezőket, a gyesről, gyedről visszatérőket pl. három hónapos védettség illeti meg, de a munkaadójuk meggyőzi őket, hogy jobban járnak, ha visszaérkezéskor közös megegyezéssel elmennek. Elhiszik, s csak itt, nálunk tudják meg, hogy becsapták őket, ugyanis végkielégítés csak azokat illeti meg, akiknek munkáltatói elbocsájtással szűnik meg a munkahelyük. Mint-

ha nem lenne magában az is elég, hogy utcára kerültek.

- *Én úgy gondolom, hogy maguk a munkanélküliség mértékét tükröző adatok is eléggé érzéketesen bizonyítják, hogy keserves dolgot állás nélkül maradni. Hiszen hol találna ennyi ember, - de csak tíz százaléka is - itt Miklóson jól fizető feketemunkát vagy bármi más módot arra, hogy jobban megéljen, mint a biztos keresetből? De valószínűnek tartom, hogy más módon is lehet bizonyítani, hogy csak nagyon keveseknek jó üzlet segélyen élni.*

- Természetesen lehet. Nekünk arra is vannak adataink, hogy ki mennyi járadékot kap, s ez még többet elárul. A körzetbe tartozó munkanélküliek 22-25 százaléka a létminimum alatti ellátásban részesül, tehát 7.000 Ft-ot sem kap, de sokaknak 3-4.000-rel kell beérniük. 60-65 százalék azoknak az aránya, akik a minimumot kapják, s csupán 10 százalék körül vannak azok, akik ennél valamivel többet kapnak, 7-10.000 Ft között. Nem hiszem, hogy ennek a durván 90 százaléknak csábító lenne a munkanélküliség. Azok pedig, akikre majd a szigorítás vonatkozik - az eddigi háromszoros létminimum helyett csak kétszereset kaphatnak - százalékban szinte ki sem mutathatók, hiszen mindössze 14-15-en vannak.

- *Ezek szerint teljesen alaptalanok a parlamentben elhangzó kirohanások?*

- Nem teljesen. Tény, hogy vannak ügyeskedők, feketemunkát vállalók, vígan élők is. De hol? Pesten, illetve az ország 7-8 legnagyobb városában. De az ország nem Budapestből, Győrből, Szegedből

áll, hanem Törökszentmiklósból és még kisebb településekből, meg Borsodból, Szabolcs-Szatmár-ból. Ezek a helyeken pedig nagyon behatároltak a lehetőségek. Kis helyeken az ellenőrzési lehetőségek is jóval nagyobbak. Nyomon lehet követni, hogy a munkanélküli elment-e a felajánlott helyekre, miért nem fogadta el a lehetőséget stb. A munkaadónak is jobban a körmére lehet nézni.

Az is igaz, hogy sokan nem fogadják el a felajánlott 4-5.000 Ft-os állást, mert a segélyből és egy kis plusz keresetből jobban megélnék. De őket is meg lehet érteni, hiszen úgy csak több jövedelemhez jutnak. Nem a munkanélküli járadék a vonzó, hanem a tisztességes munkával elérhető munkabér a kevés. De a képviselők számára ezt nem könnyű bevallani. Egyszerűbb a kirívó példákat kiemelni, a figyelmet azokra fordítani, mint elismerni, hogy ez van, sajnos nem tudunk segíteni.

- *Van-e egyáltalán remény csak minimális javulásra is?*

- Bármilyen keserű is ki mondani, de nincs. Mi a 2.100 munkakeresőnek havonta 30-40 munkahelelyt tudunk felajánlani. Megpróbálunk segíteni a pályakezdők átképzésében, támogatjuk a vállalkozásba fogókat, de ez csepp a tengerben.

Egyelőre valahogy megvagyunk. Arra nem merek gondolni, hogy akkor mi lesz, ha a szigorú honatyák megszavazzák a szigorító törvényt, amely alapján a járadékjogosultság másfél év után megszűnik.

Arra valóban jobb nem is gondolni.

S most búcsúzzak azzal, hogy köszönöm a beszélgetést?

Pásztor

Régi karácsony - új karácsony

Általános a panasz, hogy elprofanizálódik a karácsony: a posta milliószám viszi a lapokat és csomagokat, áruházaink és üzleteink a szokásosnál nagyobb forgalmat bonyolítanak le a karácsonyi vásárokon, mégha az Idén jóval szűkösebb is sokaknak a pénztárcája. Az otthonokat és a családokat pedig felveri a gond, az izgatottság és a fáradtság, amik éppen azt veszik el a karácsonyból, ami abban a leglényegesebb: a meghittséget, a nyugalmat és a csendes örömet. Valahogy elprofanizálódik az ünnep olyan értelemben, hogy a "szép szeretet" helyébe a mechanizált szeretet lép. A profán világ betörése a karácsony misztikumába éppen azokat a fényeket oltja ki, amikre talán legszomjasabban vár az emberiség, és amiket lelke orvoslásául talán sikerrel alkalmazhatna még a modern világ.

Heinrich Böllnek, a Nobel-díjas írónak is van egy elbeszélése - meg is filmesítették -, idős asszonyról beszél, aki szellemileg zavaros, állandó téveszméje a karácsony. Ezért felnőtt gyermekei hónapokon át minden este úgy tesznek, mintha karácsony volna. Meggyújtják a karácsonyfa színes körteit, apró ajándékot hoznak. Aztán egyszerűen megundorodnak ettől a játéktól, ettől a tartalmától megfosztott külső formától. Mert a karácsony Jézus születése nélkül komédia. Keresztény hit nélkül karácsonyt ünnepegni, ez önmagunk becsapása.

Az Istentől elidegenedő ember önmagától is elidegenedik, az embertársaitól való elidegenedésről nem is beszélve. És a szentet a profánnal felszerelő emberiség saját világának rabjává lesz. Így válik a türelmetlenség, a vigasztalanság és a reménytelenség az Istentől, embertársaitól és magától elidegenedő ember felszíni tünetévé. Vagy talán nem reznialtság, feszült idegesség, szélsőséges érzelmi túlfűtöttség, minden iránti érdektelenség tapasztalható a mai kor emberének magatartásán?

Jézus éppen születésével szeretné az érdektelenséget hitté, a reménytelenséget reménnyé és az érzelmi túlfűtöttséget szeretetté nemesíteni és szelídíteni.

Hiszen semmi sem profán olyan értelemben, hogy ne tudna Istenhez vinni, és nincs a világnak olyan elvesztett szöglete, ahonnan ne lehetne közvetlenül Istenre látni. Ilyen értelemben használjuk Ilyés Gyula szép sorát karácsonyi gondolatként: "Minden csillag betlehemi". Amióta azonban

ember él a földön: két fajta van belőle. Az egyik csak nézi a csillagot, a másik elindul, hogy kövesse. Nézhetek tehát úgy is a csillagra vagy éppen a karácsonyi "elprofanizálódásra", hogy az hordozhatja a Megváltót. Meg lehet tehát szentelni a sok izgalmat, a sorbanállásokat, a lemaradásokat és holtrafáradásokat - hisz mindebből Betlehemben is volt elég.

A mi karácsonyunk is karácsonnyá lehet, ha lelkéhez találunk.

Csodálatos művészetével a karácsony eligazíthat bennünket az egymástól elidegenedett emberek közötti új felszámolásának módjában. Hiedségek, véleménykülönbségek, érdekellentétek, ellenségeskedések messzi távolokba taszíthatják az embereket egymástól. De nem távolabbra, mint amilyen távolba került az ember Istentől. És ezt a távolságot jött felszámolni Jézus, mint Isten küldötte. Ő egész valóját leteti az ember előtt. Isten kilépett magából, sőt még kiteljesült emberiségéből is, hiszen csecsemőként jött el. Az első lépéseket Isten az elidegenedett ember felé nem isteni fölségével, de nem is emberi nagyságával, nem szellemi fölényével teszi meg, hanem leszállva az emberiség legkezdetlegesebb és legészrevehetetlenebb pontjára. Minden embernek szól tehát az, amit Keresztelő János mond: "Köztetek áll az, akit nem ismertek." (Jn 1,26) Mi lenne, ha tőlünk elidegenedett embertársunkat előbb közelítenék meg szeretettel, megértéssel, toleranciával, mintsem érveink, igazságaink, feladataink, érdemeink, erőink és hatalmunk fölényével? Igaz, hogy síró gyermekhez hasonló ez a "fellépés". De Isten hogy kezdte? Nem tudom, nem kellene-e ismét elővennünk Pascalnak víziószerűen lelkébe égő mondatát: nem a filozófusok, nem a tudósok Istene, hanem Ábrahámnak és Jákobnak Istene a mi Istenünk.

A jászol Istene tehát emberközeli Isten, amit igazol az a tény is, hogy a világ fejedelmének legyőzésére és a bűnbe süllyedt világ meghódítására síró gyerekként indul el. A karácsonyi bölcsőben a kisdedek ártatlanságával fekszik ez az ártatlan Isten, akinek szeretete soha többé nem hagyja nyugton szívünket. Békéje örök kísérője minden békétlenségnek, szelíd-sége minden háborúságnak. A karácsonyi ünnep külsősége mit sem ér tiszta, ártatlan és egyetemes szeretet nélkül. Vajon valaha is meg fogja teremni valódi gyümölcseit közöttünk?

Kohajda Zoltán

Békés élet és összefogás

Szürke, ködös a decemberi hajnal. Nehezen tör át rajta a fény. A karácsonyt előkészítő időszak (advent = Úrjövét) négy hetét éljük. Ezek a hetek az ószövetségi Messiás-várók négyezer éves, hosszabb várakozását fejezik ki. De már minden vasárnap eggyel több gyertya világít az adventi koszorúkon! Oszlik a sötétség, "...Mert az Úr immár közel van hozzánk!"

Mit jelent ma nekünk a karácsony? Mindenekelőtt Jézus születését! Órá gondolnak azon a napon a hívők - és sokan a nem hívők közül is. Ilyenkor lakóiban él bennünk a béke, az egymásra találás vágya. Örömet, boldogságot várunk, ami valóban nagyon hiányzik az életünkben - de vajon ott keressük-e, ahol igazán lakozik?

E gondolatok jegyében nyilatkozott lapunknak Szegő János polgármester úr is. A tavalyi "Mindenki karácsonya" megrendezésére emlékezve kezdte a beszélgetést. Elismerését fejezte ki az ötletért, a megvalósításért és a gazdasági szervezetek támogatásáért. Remélhetőleg az idej is olyan sikeres lesz!

A szeretet ünnepével kapcsolatos gondolatait két téma köré csoportosította:

- Először a közép-kelet-európai valóságot kell tudomásul vennünk! Forrongás van, regyveres konfliktusokkal terhelt az élet. A demokrácia megjelenése nyomán felszínre tör a sok elnyomott indulat. Hazánk déli határa közelében háború dúl. Keleten, északon sincs nyugalom. Igen nagy szükség van most a népünkben rejlő bölcseségre. Szomorú lenne, ha valami provokáció miatt hagynánk ebből kizökkeneni magunkat. (Bár van, akinek ez érdeke lenne!) Magyarországnak meg kell maradnia a béke szigetének!

Gondolatait a magyar valósággal folytatta:

- A történelem nagy esélyt adott számunkra: saját kezünkbe vehettük sorsunk irányítását. Kérdés, tudunk-e élni vele.. Két dolog kell ehhez. Az egyik: Legyen saját életünk békés, kiegyensúlyozott! A másik: az összefogás fontossága. Nem szabad kizárni egymást a gazdasági-társadalmi nehézségek megoldásából! Együtt kell boldogulnunk! Ha hagyjuk, hogy kisebb-nagyobb csoportérdek megosszanak bennünket, akkor el fogjuk szalajtani a lehetőséget a független, demokratikus Magyarország megteremtéséhez.

A polgármesterséget azért vállaltam - folytatja, - mert cselekvő részese akartam lenni, az átalakulásnak, hogy az általam kívánt társadalom minél előbb létrejöjjön, és minden ember boldoguljon hazánkban, aki munkájából akar megélni.

- Mit jelent a karácsony - mint embernek?

- Bensőséges családi ünnepet. Élőbb rokon kapcsolatokat! E nap fennköltége, nyugalma, csendje alkalmas arra, hogy elgondolkodjunk életünkről, jövőnkről. Minden embernek közelebb kell kerülnie a másikhoz! Az ország gazdasági eredményei hozhatják csak meg a családok boldogulását is. Van mit féltünk, van mit elveszítünk! Aggódom, de bizakodom is a jövőben.

Lejegyezte:

Hajnal Józsefné

Epheszoszban állt a világ egyik csodája, az Artemisz templom. A templom százhusz esztendőn át épült az i.e. VI. sz.-tól az i.e. V. sz. utolsó negyedéig.

A krétai Khersziphrón és Metagenész 110-szer 55 méteres alapra építették, minden oldalról kettős oszlopsor kerítette - az egyes oszlopok 18 méter magasak voltak -, s mindez ragyogó epheszoszi márványból...

Folytathatnám, de sohasem tudjuk meg, hogy valójában milyen is volt, csak leírásból ismerjük.

Akkor sem tudták pontosan, ma pedig főleg nem tudhatjuk, hogy Hérosztratosz i.e. 357-ben miért gyűjtotta fel az épületet. Azt mondták rá, hogy örült volt. Talán ma sem mondanánk többet, mást.

Én inkább azokkal értek egyet, akik úgy vélik, Hérosztratosz csak ismertté akart válni. Az ambíció önmagában még nem bűn. Hérosztratosz tehetségtelen volt: nem talált fel semmit, sem formázni, sem festeni nem tudott, képtelen volt - filozófusként, költőként vagy drámaíróként - olyan gondolatokat szavakba önteni, melyeket embertársai értékékként kezelhettek volna. Politikával talán nem is kísérletezett - ez megmaradt a XX. századra. Értéket nem tudott teremteni, hát pusztított. Igaza volt: a történelem megjegyezte a nevét, holt az lett volna a méltó büntetés, ha nevét *kitörlik*, s csak a *tett* marad.

Hérosztratosz győzött - ahogy tervezte -, s késői utódai, követői közül - kik országokat vagy akár a világot is lángba borítottak, népeket nyomorítottak meg, taszítottak romlásba - majd mindenkinek nevét megőrizték a gondos történészek.

Nem tudom, Hérosztratosz mit érezhetett, gondolhatott abban az utolsó pillanatban, amikor fáklyájával még visszafordulhattott volna. Nem tudom, de nem is akarom tudni. Hiszem, amit - egy évezreddel később - Shakespeare mondott: "Ha az örület kéj, ezt a kéjt csak egy örült érezheti."

Nem tudom, hogy Hérosztratosz óta hányan szolgálták fáklyával, fegyverrel, tollal és beszéddel Thanatoszt, az alvilági istent, aki a holt emberi lelkeket ragadja a túlvilágra. Nem hinném, hogy csak az

Nem lehet kikerülni: ambíció-vezérelte 'hérosztratoszok' értéknélküli gondolatait (?) olvashatják majd a jövő történészei évezredek múltán az újságok megsárgult lapjain - talán egy történelem-ködbe ve-

templom főhajóját választják el a jobb oldali oldalhajójától. Tíz évi keresés után találtak meg néhány domborműves oszloptalapot, melyet pogány témájuk miatt nem tetszettek a keresztényeknek - 1869 óta a British Múzeumban láthatók, de a templom helyén ma búzló mocsár van.

A történelmi konjunktúra nem jelent egyszersmind igazságot is. "Igazságoktól" hemzsegő 'leveleket', írásokat olvasok; 'demagógoszokat' hallgatok nap mint nap tv-ben és 'élőben', s gyakran az egyetlen érték, amit találok, a papír - az anyag. A konjunktúra elvadíthat jószándékot, tisztességet - s pont a jószándék, s a tisztesség szorulhat háttérbe. (Mint ha Thanatosz, az alvilági istenség az élet, a lélek érdekeire hivatkozva magyarázná működését.)

Süketek párbeszéde - a közös értékkeresés és értékkerentés helyett, s éppen csak formálódó értékeink máris dogmákká me-revednek az önmagát egyfolytában ünnepeztető rendszer kereteiben. Szabadságunk a gondolat/nélküliség/ szabadság/vesztése/, szabad döntéseink a bolti pénztárákig terjednek. S hogy a görögöknél maradjak: Alkibiádészok, Kritiászok és Hérosztratoszok hemzsegnek vilá-gunkban jól hangzó, bevett dogmák mögé rejtve a dicsőség utáni mohó vágyaikat.

Nem tudom, Európa ejt-e egy könnyet is, ha a kultúra és az ész márványoszlopai helyén csak a "perzselt szél forog" - hérosztratoszaink fáklyái nyomán.

Kakuk Imre

Thanatosz fáklyája

öl, aki gyilkol. Az emberi lelket pusztítják azok is, akik erőszakkal akarják béklyóba zárni, akik egyféle látással akarják láttatni a világot - és magukat.

Nem hiszem, hogy Hérosztratoszt meg lehetett volna győzni, még vitatkozni sem lett volna értelmes vele.

Újságot olvasok, televíziót nézek, érvelek, vitatkozok, s közben fel-felmerül bennem, hogy hány embernek kellene egyszer s mindenkorra törölni a nevét a történelemből, akik a gyújtogató módján csak *nevet (vagyont, dicsőséget)* - *halhatatlanságot* akartak-akarnak maguknak, s vajon hányszor fordul Thanatosz egy-egy nagygyűlés, újságciikk, felszólalás után, élő emberek elpusztított lelkeivel. Egy biztos, ő nem munkanélküli.

Nem tudom kikerülni: egy parlamenti - 'hérosztratoszi' - törvény során 'hérosztratoszok' nevei sorakoznak majd - elkerülhetetlenül - 'hérosztratoszi' jegyzőkönyvek lapjain.

szett ország ismeretlen, furcsa, dallamos nyelvén s akaratlanul is megőrzik koruknak a halhatatlanságot nem érő neveket.

(Ha akarjuk, ha nem: egy oldalra kerül a történelem időkönyvében Arisztotelész és Herosztratosz, Periklész és Kritiász, Nagy Imre és Sztálin is...)

Nem hiszek a történelmi igazságszolgáltatásban, mint ahogy abban sem, hogy a jog átvehetné a történelem szerepét - és fordítva. S ebben azért vagyok bizonyos, mert Hérosztratoszt elítélték, s Hérosztratosz tévedett: tette nem volt visszavonhatatlan - az epheszosziak újjáépítették a templomot. Mindezek mellett a gazfickó mégis nyert: halhatatlanná vált. S amiről ő nem tehet - tettét a történelem erősítette meg ("igazságtalan" volt) - a gótok, a vakbuzgó keresztények, föld-rengések pusztították el az építményt.

Utolsó oszlopaikat Justinianus császár szállíttatta el, hogy a Hagia Sophiát díszítsék. Ma is ott állnak, a

“Szolgái és nem urai vagyunk a nemzetnek”

Beszélgetés Szegő János polgármesterrel

A mi korosztályunk a “megboldogult” tanácsrendszer égisze alatt nőtt fel. Olyan kifejezéseket, hogy polgármester, alispán, főispán, jegyző stb. csak a Mikszáth-regényekben vagy régi újságokban olvashattunk.

Mit is jelent az a szó, hogy polgármester? Majd megmondja a lexikon. Nem mondta meg. Sem a kislexikon, sem az Új Magyar Lexikon, de még az Ertelmező Kézisótár, sőt a Politikai Kézisótár sem. A “polgár” címszó után polgárháború, polgári radikalizmus van, polgármester sehol.

- Mit jelent ma polgármesternek lenni? - a legilletékesebbtől, **Szegő János** polgármestertől kérdezem. *Őn szerint mit jelent ma Magyarországon, szűkebb hazánkban, Törökszentmiklóson polgármesternek lenni?*

- Ha modellt próbálnánk keresni erre, akkor sajnos, példa a mi korosztályunknak nem adatik meg. Körülbelül 1952-53 az az időszak, amire én már egy picit is visszaemlékezem, és ekkor már régen nem működött polgármester Törökszentmiklóson, tehát semmilyen helyi közvetlen tapasztalatom nincs a polgármesteri modellel kapcsolatban. Külföldi tapasztalatok rendelkezésemre állnának, állhattak volna akkor, hogyha alkalmam lett volna a kérdést érdemben vizsgálni. Külföldön ugyan jártam megválasztásom előtt néhányszor, de ilyen jellegű ismeretekre nem tettem szert. Így módon az ember a tanulmányaiból, általános tájékozottságából, no meg az ideáiból rakta össze magának a tisztségviselői munka jellemzőit. Talán visszakanyarodnék oda, hogy mi volt a Kisgazdapárt kampányának fő jelszava: szolgálni a várost és az itt élő emberek javát. Én ebből vezettem le magamnak a feladat lényegét: szolgálni oly módon, hogy a rendelkezésre álló eszkö-

zökkel a polgárok életét minél jobbra tegyük; humánus, gyors ügyintézés; az anyagi lehetőségeken belül az élet terheit a lehető legelviselhetőbbé tenni a polgárok számára.

- *Ez az, ami bennem is megragadt az Ön beszédéből, melyet a jelölése, illetve megválasztása alkalmával mondott. Nem előre megfogalmazott szónoklatot adott elő, hanem papír nélkül, spontán nyilatkozott magáról és a szándékairól. Továbbá - mint ahogy már említette is - megválasztása esetére nem ígért látványos fellendülést, csupán azt, hogy a következő években a város pozíciója nem romlik. Gazdája szeretne lenni a városnak. Kossuthot idézve: “Szolgái és nem urai vagyunk a nemzetnek”. Mennyiben sikerült ezt megvalósítani az eltelt egy év alatt?*

- Talán még annyit tennék az előző gondolatsoromhoz, hogy egy polgármester, aki előtte nem a közigazgatásban dolgozott, arra vállalkozhat, hogy várospolitikusként látja el ezt a feladatot. Tehát nem kíván hivatalnok lenni, és az lenne a jó, ha a város fejlődése szempontjából fontos stratégiai kérdésekre tudná az energiáját koncentrálni. Ebből már következik az, hogy mit sikerült elérni az elmúlt egy év alatt. Egy év hosszú idő is, meg rövid is. Igen gyorsan elment. Követhető minták nélkül, közvetlen módon nem tudtam én sem megtapasztalni, hogy egy polgármester mit tesz, mit kell tennie, mi alkotja őt, mi jellemző a viselkedésére, munkamódszerére. Tehát nem volt kis feladat nekiindulni, hiszen teljesen újat

kellett alkotni, amihez csak a részlemek álltak rendelkezésre. De nem egyszerűen csak az volt a probléma, hogy polgármester nem volt itt Törökszentmiklóson, hanem az új típusú önkormányzás sem létezett. A régebbi tanácsrendszerből kellett egy önálló önkormányzati igazgatásra áttérni.

Nyolc pártból huszonhét tag

Itt a városban közel 200 jelölt indult el a 27 helyért a képviselőségért való versengés során. Az egyéni választókerületekben körülbelül 150 körül, és ehhez jött a pártlista. Szinte minden párt megjelent itt. Az eredmény ismert: az MDF 4, az MSZP 4, az SZDSZ 2, a Fidesz 2, a Vállalkozók Pártja (jelenleg Polgári Liberális Párt) 2, az Agrárszövetség 2 mandátummal képviselteti magát. Van 4 független és van 7 kisgazdapárti képviselő (a töből egy közös volt a vállalkozókkal).

- *Ez egy igen heterogén képviselő-testület.*

- Valóban, nagyon sokszínű a testület. Van ennek nagyon sok pozitív eleme. Az tudniillik, hogy nagyon sok érdek megjelenik a képviselő-testületben. Azokat közös nevezőre hozva közelebb jutunk a tények valóságos megítéléséhez. Ez nehezen működik - pontosan a sokszínűsége miatt. A sokfajta érdek megjelenése biztosíték arra, hogy a döntések zömükben a realitásokhoz igazodóak és vélhetőleg jól alkalmazhatóak legyenek a mindennapi életben. A tanácsrendszerben nem volt

több párt a testületben... Erre a sokszínűsége tekintettel kellett lenni - és tekintettel is voltunk - a képviselő-testület vezetésének kialakításában is, hiszen köztudott, hogy az egyik alpolgármester MDF-es képviselő - Mécsáros János -, a másik pedig az SZDSZ képviselője - Sántha Albert. Van MSZP-s bizottsági elnökünk - Szőke úr -, van Agrárszövetséges - Márkus úr, van Kisgazda-Vállalkozók Pártja közös képviselője - Fejes úr -, és sorolhatnám tovább. A hozzáértés dominált, nem a pártállás.

- *Mi a helyzet a volt tanácsai dolgozókkal? Hogyan fogadták az új szituációt? Hogyan működik a régi hivatal az új köntösben? Milyen változások váltak szükségessé?*

- Először a csúcstervezés cserélődött le, hiszen a volt tanácselnök nem polgármester, a vb-titkár nem jegyző.

Nem csak névcseréről van szó?

Negyvenkét alkalmazottal indult a hivatali apparátus, és ennek körülbelül 30 %-a változott. Volt olyan dolgozó, akinek én mondtam fel, volt, akivel közös megegyezéssel szüntették meg a munkaviszonyt, és volt, aki saját elhatározásából távozott. A hivatal tagozódását is megváltoztattuk. Nemcsak névcserék történtek az addig osztályként működő szervezetknél, hanem tartalmilag is megváltozott munkájuk. A hatósági osztály hatásköréből a műszaki feladatokat s az adót is kivontuk a feladatkörükből. Az előbbi a műszaki irodához, utóbbit a gazdasági irodához helyeztük át.

- *Néhány, a lakosságot közvetlenül érintő és foglalkoztató problémára szeret-*

MÉRLEGEN AZ ESZTENDŐ

nék választ kapni. Például: a Csatornamű Társulat megbízásából a Kötivíz 1986-ban elkezdte a csatorna-rendszer kiépítését. Idén nyár elején érdeklődtem a társulattól, hogy előreláthatólag mikorra várható a szennyvízvezetékünk rákötése a közcsontra. Azt a választ kaptam, hogy körülbelül két hét múlva. A két hét elteltével ismét érdeklődtem. Ekkor már óvatosabb választ kaptam: majd ha végeznek a Batthyány úti (most Vásárhelyi Pál úti) munkálatokkal. A nyár jócskán elmúlt - sőt már itt a tél -, azonban a csatornaépítők ezideig még a Hoch János út sarkáig sem jutottak el. A legnagyobb gond az, hogy a part alatt, de legfőképp a Mézszáros Lőrinc úton egy-egy esőzés után a járdán bokáig érő a víz, amely a házakat is veszélyezteti. Mi az oka ennek a nagy késedelemnek?

Csatornaépítés

- Törökszentmiklós egy része mély fekvésű, talajvízes. Ebből adódóan már elődeink csatornázásba kezdtek. 1986-ban indult ez a beruházás. Ennek egyik fő eleme, hogy a volt Batthyány úton gerincvezetékét visznek végig. Olyan rendszert építenek ki, mely gravitációs. Ebből adódóan, hogy lejtés mindenütt legyen, sok helyen igen mélyre le kell menni, és itt van a nagy gond. A Batthyány utca egy laza öntéstalajú, ily módon nagyon komplikált a kivitelezés. Mindezek ismeretében szerencsésebb lett volna ezt a gerincvezetékét szilárdabb szerkezetű talajban - tehát valahol más utcában - elhelyezni. E kérdések nagyon sokszor felmerültek bennem is, de nem kaptam választ ezekre. Lehetséges, hogy a talajvizsgálatot nem hajtották végre elég megbízhatóan. A tervek ehhez a nem teljesen biztos vizsgálat alapján készültek. A kivitelezés is ehhez illeszkedik. A gond a Batthyány úti szakasz labilitása. Több helyen újra kellett építeni, több hó-

napba kerül egy-egy szakasz megjavítása. Emiatt elhúzódik a munka. Nem a volt tanács és nem is az önkormányzat építeti ezt, hanem a egy csatornatársulás. Ennek tagjai természetesen személiek, jogi személyek, meg az önkormányzat. Intézőbizottság vezeli. Most olyan helyzetbe kerültünk a kivitelezővel, hogy a hátralévő szakaszt első nekifutásra több mint 80 millió forintért készítette volna el. A tervezett költségeket megtoldotta mintegy 20-40 millió forinttal. Ezek után a szerződésbontást fontolgatja a társulat. A szennyvíztisztítót átadták, üzemel.

- Tudjuk, hogy egy város működéséhez mennyire fontos a megfelelő infrastruktúra. Ide tartozik a telefonhálózat is, ami Törökszentmiklós esetében elavult, kézi kapcsolós. Ha egy mindenre elszánt "polgár" a tőkáját egy törökszentmiklói vállalkozásba óhajtáná fektetni, hanyatt-homlok elmenekülne a legelső sikertelen próbálkozás után. Egy konkrét esetről hallottam. A hetvenes évek elején a Vegyetechnél a telep berendezését kipróbálva a tűzoltók éles riasztást rendeltek el. A posta 12 perc után vette fel a telefont! A történet után a Megyei Tűzoltóparancsnokság kötelezte a vállalatot a forró drót kiépítésére Szolnokkal, mely akkor ötmillió forintba került. Utána több vállalat követte ezt a gyakorlatot - jobb híján. Úgy tudom, a közelmúltban lett volna lehetőség automata rendszer kiépítésére. A tanács azonban nem élt vele, annak ellenére nem, hogy a Postaigazgatóság ehhez jelentős anyagi támogatást nyújtott volna. Így aztán Kisújszállás, Kunhegyes stb. megelőzött. Mi a helyzet most a telefontal?

Mikor lesz telefon?

- Egyik legnagyobb gondunk az áldatlan telefonhelyzet. Ez közvetlenül érezteti

negatív hatását még a gazdaságunkban is, és a város életére is kihat. Manuális központunk van, ami azt jelenti, hogy ez már nem a század végének a technikája, nem egy városhoz illő. Sajnos, hasonló helyzetben van még Mezőtúr és Kunszentmárton is. Nekem is tudomásom van arról, hogy néhány évvel ezelőtt városunkat beakarták vonni a telefonfejlesztési programba. Ismereteim szerint néhány millió forintot vártak volna a várostól. Nem éltek a lehetőséggel. Számomra érthetetlen, hogy miért nem. Nemrég azért utaztam Mezőtúrra, hogy Mezőtúr-Kunszentmárton-Törökszentmiklós és környéke önkormányzatainak, valamint a Műszertechnika RT-nek a közreműködésével egy telefonfejlesztő és -üzemeltető részvénytársaságot hozjunk létre. A városon átmenne az optikai kábel, amelyhez a részvénytársaság által létrehozott telefonrendszer Törökszentmiklóson kapcsolódna. Ez viszont már nem néhány millióba kerül. Ez a beruházás ebben a nagy térségben milliárdos nagyságrendű, és ehhez a mostani állapotok szerint az önkormányzattól is, meg a lakosságtól, az igénylőktől is többet várnának el, mint amit annak idején a Posta elkért volna. Am az ajánlatok közül ez tűnik a legkedvezőbbnek. Remélem, hogy 1993 végére korszerű telefonközpont és kiépített hálózat lesz városunkban.

- Ezekben a bonyolult és rázós problémákon túllépve, összességében elégedett-e az elmúlt év eredményeivel?

A hivatalrendeletet termel!

- Nagyon sok munkánk volt idáig. Az SZMSZ-t megalkottuk, létre kellett hozni a hivatali, fel kellett építeni a rendszert. Közben működni kellett folyamatosan: a pol-

gárok ügyeit továbbra is intézni. Elvem, hogy a hatalmi gögből ki kell lépni a hivataloknak. Remélem, ez ügyben is sikerült elmozdulni: célkitűzésem volt a szolgáltató típusú polgármesteri hivatal. A hivatal dolgozóinak hozzáértőnek, szakembernek kell lenni, és tisztességes embernek. Remélem, e célkitűzésemnek már érzedik valamilyen eredménye. Aki vét ez ellen, azt elmarasztalom. Már volt rá példa több esetben is. Elmondanám még, hogy a tésztét több mint 4000 órát tanácskozott.

Közel száz határozatot hoztunk. Rendeleteink száma 25. Ezzel szemben megjegyzem, hogy az öröklött tanácsrendeletek száma tíz alatt volt. Ebből is kitűnik, hogy dolgozott az önkormányzat. Ha lehetne, egy párat kiemelnék a 25 rendeletből.

A Szervezeti Működési Szabályzattal kezdtük, a költségvetés volt a második, aztán az első lakáshoz jutók támogatása, vásárok, piacok, hivatal átszervezése, VGV átszervezése, a legutolsó határozatunk pedig a Kossuth téren lévő szovjet hősi emlékmű elbontása.

- Mi az a három kívánság, amelyek teljesülését várja?

- Az első kívánságomat a Magyar Köztársaság szintjére helyezném, és azt kívánám, hogy legyen Magyarországon béke, és a magyar polgároknak legyen meg a bölcsessége, hogy élni tudjanak ezzel a nagy lehetőséggel, amihez a szabad választások következtében jutottak. A második már személyesebb. Egészség, ami feltétlenül szükséges a jó munkavégzéshez. A harmadik: szeretném, ha a csatornázással minél hamarabb végeznénk, hogy akik befizették a 25.000 Ft-ot részletekben, minél előbb élvezzék ennek előnyét. Remélem, hogy a telefonhelyzet 1993. év végére megoldódik, és a megkezdett programunkban előbbre tudunk lépni.

"Szolgái és nem urai vagyunk a nemzetnek"

Beszélgetés Szegő János polgármesterrel

MÉRLEGEN AZ ESZTENDŐ

Tények, adatok a fejlesztésekről

E fiatal testület életében az egyéves évforduló jelentős állomásnak tekinthető. Ezért elengedhetetlenül szükséges, hogy visszatekintsünk a megtett útra, számot vessünk a múlttal. Hogyan éltünk a belénk helyezett bizalommal, hogyan gazdálkodtunk a reánk bízott városi javakkal?

Szenzációval nem szolgálhatok, de ismerve a város anyagi lehetőségeit, a legnagyobb sikernek azt tartom, hogy ez a város iskoláival, intézményeivel együtt működik.

Sok-sok órát, éjszakát fordított a képviselő-testület, annak bizottságai, a polgármesteri hivatal dolgozói a felmerülő feladatok lehetőség szerinti legjobb megoldására. A képviselő-testület munkája során bizonyára követett el hibákat, de hogy mindig csak hibáztunk volna, azt kétkeltem. Eves "bizonyítványunkat" természetesen a város lakosságának, a tisztelt választóknak kell minősíteni.

A minősítésnél egy picit elidőzve, a helyi sajtó támadásairól, kritikáiról, hallgattassék meg a másik fél is jogán - alábbiak a meglátásaim.

Az utóbbi időben a lapban megjelenő "csak" negatív megnyilvánulások nem annyira a képviselő-testület, hanem a polgármesteri hivatal működését, azon belül is a műszaki irodát, vezetőjét és néhány más személyt érnek. Talán nem véletlenül? Úgy tűnik: "fiának mondom, menyem is értse" megfontolásból. Remélem értjük, és az építő kritikákat köszönjük, okukunk is belőlük, hiszen céljaink - úgy érzem - azonosak. De azért eredmények is vannak, s ezekről vajmi keveset olvashatunk. Így módon a beállítás egyoldalúsága, az újság hasábjain megjelenő terjedelmes pengeváltásokba bonyolódó cikkek és a lap arctalansága miatt a haladási irány nem igazán jó.

Jelentősebb beruházásokról, elképzelésekről, változásokról, melyek a lakosság széles rétegeit érintik, az alábbi tájékoztatást tudom adni:

A jövőben is teljes támogatást kívánunk adni az úttalap lezárásokra, az aszfalt koptatóréteg felvitelére. Az utak elkészítéséhez az szükséges, hogy azok érjék el a lezáráshoz szükséges készenléletet, melyet a polgármesteri hivatal műszaki irodája szervez a lakosság bevonásával egyetemben.

Ez évben 25 utat, utcát aszfaltoztak le, ami 26.000 négyzetmétert, 7 km úthosszúságot és 16,2 millió forintot jelent. Talán nem érdektelen információ: a város úthálózata 116 km hosszú, ebből 12 km a közlekedési tárcáé, 104 km pedig városi kezelésű. A lefedett útvonalak hossza 37 km, az utóbbi 6 év fejlesztései a következőképpen alakultak:

1986. 1,5 km

1987. 2 km

1988. 2 km

1989. 2 km

1990. 2 km

1991. 7 km

A szennyvízhálózat megépítésében az érdekeltek számára elmondhatom, hogy a képviselő-testület a Csatornamű Társulat részére, vállalt kötelezettségén felül közel 10 millió forint támogatást szavazott meg. Ezen összeget a Csatornamű Társulat által tervezett munkálatok mielőbbi befejezésére szándékoztunk átadni. **Meg kell jegyezni, hogy a városi önkormányzat és a Csatornamű Társulat két külön jogi személy. Ezt azért tartom szükségesnek kiemelni, mert gyakran az önkormányzatot hibáztatják a Csatornamű Társulat és a túlzott anyagi követelésekkel előálló, ugyanakkor gyatra minőségű munkát végző kivitelező közt fennálló vitában.**

Egyéves a városi önkormányzat

1992-ben 25-30 millió forint értékben új gáztároló-átadó állomás építését kezdjük el, mivel a régi állomás kapacitása telítődött. E beruházás megvalósulása esetén az egész város gázellátásának biztosítására lesz lehetőség. (Reméljük, gáz is lesz...?)

További tízmillió forint körüli összeget kívánunk fordítani a Csónakázó-tó és környékének eredeti állapotban való visszaállítására megteremtve a különböző helyi igények (csónakázás, horgászás stb.) kielégítésén túl e terület idegenforgalmi fejlesztési lehetőségeit (gyógyfürdő-fejlesztés, gyógyszálló építés stb.). Az előbbieken túl életbevágóan fontos a város továbbfejlesztésének szempontjából a telekommunikációs rendszer kiépítése. Ezért az önkormányzat ezt a beruházást kiemelten kezeli. Mára tisztázódott, hogy a jelenleg legmodernebb üvegvázalás gerincvezeték Budapest-Debrecen közt megépítendő szakasza - MATÁV beruházásban - városunkon megy keresztül, s elkészítésének határideje 1992. év vége. A város lakossága előtt ismert, hogy az önkormányzat - előbbi rendszerre csatlakozva - digitális telefonrendszer kiépítésén munkálkodik.

Több üzleti ajánlat megvizsgálása, óvatos tárgyalások (ágazati törvény hiánya, egyéb tisztázatlanságok miatt) után közölhetem, komoly szervező munka eredményeként megalakult KÖRÖS-COM néven - telefonrendszert kiépítő - a részvénytársaság, melynek legnagyobb részvényese a városi önkormányzat.

A KÖRÖS-COM ajánlata a következő: egy telefon fővonal + egy telefonké-

szülék lakossági bekerülési költsége: 15.000 Ft, közületek részére 30.000 Ft. Első három hónapban történő befizetés esetén havi részletfizetési kedvezmény. 3. és 6. hónapban történő befizetés esetén lakossági bekerülés: 22.000 Ft, közületeknek 45.000 Ft. Az ajánlat magába foglalja a kábeltelevízió-hálózat és vagyonvédelmi rendszer kiépítését is. A kivitelezés határideje: 18-24 hónap. Az érdeklődők igényeinek kielégítésére a közeli jövőben részletes tájékoztatással kíván élni az önkormányzat és a részvénytársaság is.

A város 1992. évi költségvetésének koncepciói kezdenek kialakulni. Ezidáig úgy tűnik, a város működtetése a jövő évben is biztosított. Azonban az előbbiekkal ellentétesen ható tényező az állami költségvetés 1992. évi tervezetében fellelhető néhány olyan elem, amely az önkormányzatok önállóságát és gazdálkodását nehezíti.

Átszervezésre került a volt városi tanács városellátó szervezete (VESZ), a városgazdálkodási vállalat (VGV), valamint a költségvetési üzem. A VESZ és a városgazdálkodási vállalat összevonásából és karcsúsításából jött létre a Városüzemelési Centrum. Ezen szervezet jelenleg 120 dolgozónak ad munkát, és az átszervezés gyötrelmeinek a hátuk mögött kívánnak megfelelni a lakosság elvárásainak.

A volt költségvetési üzemről alakult meg a REFERENCIA KFT., amely jelenleg - az építőiparban tapasztalható pangás ellenére jól működik.

Az önkormányzat és az egyházak viszonya városunkban jelenleg kiegyensúlyozottnak mondható, bizonyos esetekben - egyházi iskola működési feltételeinek biztosítása - példaértékű.

Az okok kutatása és elemzése nélkül nem feltétlenül szerencsés városunkban, hogy a gazdálkodó egységek és az önkormányzat viszonya a békés egymás mellett élés politikáján túl - jelenleg - nem nagyon mutatnak.

Bizonyára sokan tudják, a képviselő-testület politikai összetétele elég sokszínű. Ezidáig működésünkre az a jellemző, a különböző pártok képviselői eléggé toleránsnak és konszenzusra hajlandónak bizonyultak. Voltak és vannak kis csatározások, súrlódások, de ennyi beletartozik egy testület életébe. Vannak frakciók is, s hogy mit hoz a jövő működésüket illetően, nem lehet tudni. Az idősebbek azt mondják, egészségesebb lenne, ha a pártok, szövetségek markánsabban képviselnék nézeteiket. Én úgy gondolom, alapvetően a béke és a nyugalom lenne a legfontosabb a testület működésére jellemző, de ezt a kérdést majd az élet fogja valamilyen irányban eldönteni.

Sántha Albert

Lakossági fórum a jövő évi adótervekről

Jövőre kb. 15 millió forint bevételre számítanak helyi adókból az ez évi 12 millió forinttal szemben. Megszűnik az összes eddigi adófajta, pl. házadó, telekadó stb., helyette két adónemet kívánnak 1992. január 1-jétől bevezetni: a kommunális adót és az iparüzési adót - hangzott el a polgármesteri bevezetőben a novemberi lakossági fórumon. A korábban elfogadott adókonceptiót vitatta meg a megjelent 25-30 személy.

A vitaindító után a résztvevők, elsősorban vállalati pénzügyi szakemberek, vállalkozók, kérdéseket tettek fel. Hogyan alapították meg az adóalapot? Lesznek-e mentességek, kedvezmények pl. a munkahelyteremtő beruházások után? Nem sokallja-e a lakosság a kommunális adó mértékét? Figyelembe vesznek-e majd szociális szempontokat?

A polgármester úr válaszában kifejtette, hogy becsült adatokról van szó, a mentességeket külön rendelet fogja szabályozni, és nem tud arról, hogy a lakosság sokallná a kommunális adó mértékét. A régi, rosszlelkű teho magasabb összegű volt.

Adóztassák meg az engedély nélküli piaci árúkat! Többen szótartottak, hogy míg a vállalkozók keményen adóznak, addig a piacon áruló spekulánsok semmit sem. Vám- és adómentesen forgalmaznak. A felvetésre válaszul elmondták, hogy a tervezet szerint a mozgóárú ideiglenes iparüzési adót fog fizetni, és csak vállalásos igazolvánnyal lehet közterületen árulni. Fokozottabb ellenőrzést ígértek.

Végezetül arról tájékoztatták a megjelenteket, hogy mire kívánja az önkormányzat fordítani a helyi adókat. A polgármester úr hangsúlyozta, hogy az így befolyó összegeket a fejlesztésekre kívánják felhasználni (a piac, az utak, a telefon), bár ez igen csekély összeg a feladataikat tekintve, egyéb forrásokat is igénybe kívánnak venni. Talán még az orvosi rendelő technikai felszereltségén is tudnak javítani. Jó lenne egy ultrahang készüléket vásárolni!

Kovács Györgyné

Tervezett adónemek:

Kommunális adó: adótárgyanként 500 Ft adótárgyak: lakás üzemeltetésig zártkertben lévő építmény

Nem tekintik adótárgynak: garázs külterületen lévő ingatlan, pl. tanya

Helyi iparüzési adó (forgalom után) jogi személy: 1 ezrelék
magánszemély: 0,5 ezrelék szeszforgalom: 1,5 ezrelék

KÖZMEGHALLGATÁS HIGGADT LÉGKÖRBE

Hónapokig beszédtema volt a tavalyi közmeghallgatás. A felszakadó indulatok magasra csaptak. A perpatvar megverszte elhallott. Vajon lecsillapodtak-e a kedélyek? Milyen lesz az idej?

Öltönyben, nyakkendősen várakoztak a képviselők a Polgármesteri Hivatal III. emeleti tanácskozó termében. A négy szocialista képviselő hiányzott. A teremben foghíjas széksorok, vagy 40 ember jött el, hogy panaszt, kérését közvetlenül mondja el a testületnek.

Szegő János polgármester 15 percesnek ígért tájékoztatója az önkormányzat egyéves munkájáról 40 percesre sikeredett. Így legalább mindenről elsőkézből értesülhettek a lakosok. Kár, hogy a tanácsstagi beszámoló hangulatát hozta a terembe. Elmondta, hogy néhány lakos kérését, kérdését írásban is eljuttatta a testülethez, és ezekre is válaszolni fog.

Aztán az emberek sorban mentek a mikrofonhoz, bemondták a nevüket, pontos lakcímközt, majd előadták kérdéseiket.

Kár, hogy oldott beszélgetés nem alakult ki.

"Valaki felvette a földmunkáért a pénzt - a munka nagyobb részét azonban mi végeztük" - így kezdte felszólalását két Diófa utcai asszony. Elsorolták, hogy milyen sokat áldoztak anyagilag és fizikailag azért, hogy az utcában gáz legyen. A saját munka ellenértékéért visszautalt pénzzel elégedetlenek. Ígéretet kaptak arra, hogy jelenlétükben még egyszer áttekintik a Diófa utcai társulás ügyiratait.

Többen panaszták utcájukban az utak állapotát, pl. Szabó rektor, Mátyás király u. és a Szabadsajtó kereszteződése, a volt Tinóka-meder nádrengetének problémája stb.

Egy napra 675 liter víz egy személyre. Egy nyugdíjas város lakó kérdést intézett a hivatalhoz. A víz- és csatornádíjak

az állami bérlakásokban miért vannak igazságtalanul elosztva? Ő pl. egy napra 675 liter vízhasználatot fizet. Kifogásolta az ügyintézés lassúságát. A Városüzemelési Centrum igazgatója, Rösler János tájékoztatta a felszólalót, hogy az önkormányzat rendelettel módosíthatja a régi kormányrendeletet. Az általuk előkészített rendelet alapján nem a szobaszám, hanem személyenként fogják az általányt megállapítani.

Lesz-e elég kenyér karácsonyra?

A kérdező attól a rossz tapasztalattól vezéreltetve tette fel a kérdést, hogy az elmúlt fél évben gyakran volt kenyérhiány a városban.

Kolozsi József az ellátási bizottság elnöke elmondta, hogy nem lehet közvetlenül beleszólni a termelők dolgába. Szerencsére sok a maszék, ez a tény azonban még kiszámíthatatlannabbá teszi a piacot. A kérést az újság hasábjain is tolmácsoljuk az illetékesek felé. Kockázatosan kicsit többet, de ne maradjon senki kenyér nélkül az ünnepen.

Bent az orvos, kinn a beteg

A felszólaló annak a szakrendelésnek a gyakorlatát kifogásolta, ahol a laborból visszatérő betegől beveszi az orvos a leleteket, majd kiadja az ajtón a beutaló orvos felé papírra feljegyzett diagnózist és terápiás javaslatot. A beteg pedig találathat, ugyan mi baja lehet.

A hivatal az ügy kivizsgálását ígerte.

Szó esett még az Almásy u. fenyős oldalának kivilágításáról, a Szakállasi Holt-Tisza-ág állapotáról, a bérlakások eladásáról, a Mezőgép katasztrófális helyzetéről.

Jó volt látni, hogy a kérdezők elégedettek a válaszokkal, a problémáik megoldását bizakodva várják az önkormányzattól. Bár kevés kritikai vélemény hangzott el, a közmeghallgatás eredményesen zárult.

Kovács Györgyné

Ilyen jegyben születtünk?

Városi horoszkóp 1992

KOS

A felmerülő nézeteltéréseket csöndes szóval könnyen el tudja intézni. Ehhez azonban feltétlenül szükséges, hogy elkerülje az Ezerjé Éttermet, vagy a művelődési központban rendezendő bulikat. Vagy ha ez nem sikerül, próbáljon meg először útni!

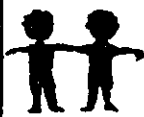
BIKA

Ha van elég önbizalma hivatali sikereket érhet el, mivel minden lehetősége megvan hozzá. A Polgármesteri Hivatal már több ízben hirdette a kulturális iroda vezetői állását. Csak meg kell tennie a döntő lépést.

Ha hisz tudásában és alkalmazkodóképességében (jelenleg kisgazda, később ki tudja milyen polgármesterhez) mások is elhiszik (főleg a város pedagógusai), hogy alkalmas erre a feladatra.

IKREK

Nyomasztó érzések gyöttrik, idegeire jobban vigyázzon. Állandó visszatérő rémálma, hogy a város legforgalmasabb pontján, a piaci feljáróban leli halálát. Ez csak úgy szűnik meg, ha elkerüli nemcsak az átkelőt, de a 4-es teljes városi szakaszát, legalábbis piacnapokon. Nem ajánlatos beadványban fordulnia a KPM-hez, hogy több közlekedési lámpát helyezzenek el városszerte. A megoldás: fúrjon alagutat!

RÁK

Féktelen jókedve alapatlan. Jó néhány kérdést még nem sikerült megoldania: "áldatlan" telefonhelyzet, szennyvíztisztítás, malacpiac kordában tartása. No és legnagyobb gondját sem sikerült megoldani: mindenki legyen jóban mindenki. Ne búsuljon, tanuljon meg néha nemet mondani. Akkor elkerülik a mindenből hasznot húzó, és újra feladataira koncentrálnak. Legyen nyugodt, senki sem pótolhatatlan.

OROSZLÁN

Most kell okosan és gyakorlatiasan gondolkodnia. A tartós esőzés miatt sok feladata lesz. Munkahelyéig éppen öt sáros, vizes átjárón kell átkelnie. Javaslatunk: vigyen magával két nagyobb méretű téglát, rakja mindig egymás elé, míg át nem ér a túoldalra. Ha a téglák kicsinek bizonyul, vigyen csónakot!

SZŰZ

Most nem lehet oka panaszra, vágyai teljesültek. Idejében elállt régi gazdájától, több különjuttatást már nem remélhetett. (Nincs több pártbizottság kótyavetyére.) Sikerült idejében gyümölcsöző, új kapcsolatokra szert tennie, bár áldozatokat is kell érte hoznia. Egyébként megszokott életét éli, csak most nem a pártbizottságra jár hűségesen, hanem a templomba.

Ez az év is tartogat ön számára néhány hivatásával összefüggő külföldi utat.

MÉRLEG

Még mindig tart a szerencséje (biciklilopás közben még nem bukott le), s ez anyagiakban meg is mutatkozik (jó áron tudta a lopott homit eladni). Igaz, ezért sokat tesz (egész nap kószál a városban), sokat dolgozik, de megéri. De bőven lesznek ellenfelei (lassan az egész város), és ha végre elkapják, lesznek fogolytársai.

SKORPIÓ

Ön az elmúlt évben elszámította magát, nem önre bízták az alkalmatlanság címén megüresedett igazgatói állást. Konkoly került a búza közé. De ne féljen, megbízható beosztottjaira és "szocialista" összeköttetéseire mindig számíthat. Ha vállalatának továbbra sem lesz versenytársa, s a téeszeknek lesz pénze vetőmagra, munkáját elismeri új főnöke is.

NYILAS

Még mindig nem tud szabadulni a gondolattól, hogy új életet kellene kezdenie, új vezéreket kellene éltetnie (nem Torgyánt). Csak nem tudja, hogyan fogjon hozzá. Hallgasson a szívére (no ne a Fideszre szavazzon, elég lesz, ha józanabb kisgazdavezérek pártolják ezentúl: Oláh Sándor, Zsírós Géza). Alaposan készüljön föl, hogy valamelyik kisgazda vacsorán jobb belátásra bírja pártja vezetőit.

BAK

Óriási felfordulás a munkahelyén. A változásokat nehezen tudja követni (hol, mikor, kinek akarják a vállalat vezetői kiarszítni a gyárat). Néhány dolgot nem is ért (sok lúd miatt nem győz disznót - lásd a munkástanácsot, hogyan nyelte le az igazgató). Legjobb, ha külső szemlélként figyeli az eseményeket, és nem felejt el felvenni a munkanélküli segílyt.

VÍZÖNTŐ

Változtatásra alkalmas időszak következik. Legyen türelemmel, tavasszal hozzáláthat az európai normák szerinti városkép kialakításához. Először a talajvízszint növekedési ütemén változtasson. Ásson egy gödröt a szomszéd kerítése mellé, álljon bele, egyenletes tempóban meresse a vizet, és öntse át a kerítésen. A kívánt eredmény hamarosan jelentkezni fog, ha a szomszédja nem veszi észre.

HALAK

Igenn kiegyensúlyozott, jó periódus következik. Januárban felveheti betétei kamatát, és sikerül adósságaitól megszabadulnia. Anyagi helyzetében kevés javulás várható, de mindenért kárpótolja a jó munkahelyi légkör. Vigyázzon, vetélytársai már erőt gyűjtöttek. (Készül a Demisz-lap), de ne csüggedjen, a helyzeti előny mellett a tehetségeket is sikerül megtartania.

Kovács Györgyné

Egyre több helyen állítottak emlékművet e hetekben a II. világháború áldozatainak. A súlyos fogságot megjárt túlélőknek sem kell már eltitkolni szenvedéseiket. Ez adott bátorságot városunk egyik polgárának is, aki a szibériai "jeges pokolból" szabadult 30 hónap után, hogy szomorú élményeinek részesevé tegyen bennünket.

Töredékek hadifogságom történetéből

1945. május elején egy csehországi kis faluban foglaltunk védőállást, mint 46-os tábori tüzérsztály. Sorkatonai szolgálatom idején jutottam el a legkisebb tiszti rendfokozathoz. Zászlós voltam, segéd tiszti beosztásban. Állandóan hallgattuk a moszkvai rádió magyar adásait, és egyetlen Európa-térképünkön berajzoltuk a frontvonal mozgását. Mivel teljesen céltalannak láttuk a harcot, foglalkoztunk az oroszokhoz való átállás gondolatával. Éreztük, hogy már nem tarthat soká a háború. Korábbi, lelkesítő jelmondatunk rég szertefoszlott:

"Inkább hős egy pillanatig, mint rab-szolga egy életen át!"

De rossz előérzeteink voltak. Nem mertünk bízni az oroszokban, pedig hangosbemondóik állandóan üvöltözték:

"A hősök már meghaltak, a bátrak csatlakoztak, már csak a gyávák vannak odaát!"

Május 4-én az osztályparancsnok meglepő ajánlattal jött: kettesben hagyjuk itt a tüzérsztályt, és járj a 150 km-re lévő nyugati front! Álljunk át az

amerikaiakhoz! Ezt titokban megbeszéltem tiszt-társaimmal, és döntötünk. Maradunk, és együtt megadjuk magunkat az oroszoknak.

Előttünk német gyalogság tartotta (volna!) a frontvonalat, ám reggelre egy sem volt belőlük. Eszeveszetten menekültek el az éj leple alatt. Ez adta a végső elhatározást. Egy szlovákul beszélő békési őrmestert járőrrel átküldtünk, hogy jelezze szándékunkat. Ő vissza is jött egy orosz tiszttel, aki közölte velünk, hogy nincs szó átállásról - mi már bekerített foglyok vagyunk. (A német gyalogságnak éjjel még sikerült egérfutat nyerni.)

Az orosz tiszt felszólítására löszereinket, kézfegyvereinket egymásra dobáltuk, és indulni kellett a hegyek között úttalan utakon, erdei ösvényeken, észak-keleti irányba. Egész éjszaka gyalogoltunk. Átkeltünk a Kárpátokon, lengyel területen voltunk. Estig pihenő, majd az orosz közölte, hogy bevonulniroznak bennünket. Debrecenbe megyünk, és Dálnoki Miklós Béla hadserégébe sorolva bevetnek bennünket a németek ellen. A hazai táj említése bol-

dogságot keltett bennünk, de csakhamar csatlakoztunk az ígértben.

Estefelé sorakozó. Minden felszerelést hagyni kellett, még személyes dolgainkat is.

Ez már gyanús volt. Még nótaszóval indultunk a város: Wadowicze felé, ahol az esti sötétségben egy nagy épületbe tereltek bennünket. A kapun belül végleg rádöbbsentünk a szörnyű valóságra. Ez már a fogság! Értékeinket, pénzünket egy nagy kasba kellett dobálni. A sok tilalom ellenére sikerült magamnál tartani egy gázálc-tokban az ún. rohamcsomagomat. Ez, és pár darab ruhanemű maradt összes vagyonom.

Pár napos ott tartózkodás után háromnapos gyaloglás következett. Kifáradva, reménytelenül, a fegyveres örök durvaságai közepette megérkeztünk Osvencim-be, Auschwitz-be, a zsidó koncentrációs táborba. Felirat fogadott bennünket a kapu fölött:

"ARBEIT MACHT FREI!"
(Folyt. köv.)

**Lejegyezte:
Hajnal Józsefné**

Még a közönség asztalánál a tiszakürti trió.

A Somogy megyei és a Jász-Nagykun-Szolnok megyei nyugdíjasok Ki mit tud-Ján résztvevők gálaműsorát rendezték meg november 29-én a művelődési központban. A nagyterem megtelt érdeklődőkkel, akik élvezettel hallgatták a fellépő előadókat.

Éneket az éveknek

Kis Jánosné Kaposvárról érkezett. Szennai népviseletben énekel.

OLVASÓI LEVELEK

Több olyan levelet kapunk, amelyek jöhetnek fontos közéleti témákkal foglalkoznak, ám feladóik nem írják alá nevüket, lakcímüket. Tájékoztatjuk Tisztelt Olvasóinkat, hogy névtelen küldeményeket, illetve olyan észrevételeket, melyekből nem derül ki egyértelműen a szerző kiléte, nem közlünk.

(A szerkesztő bizottság)

Tisztelt Gonda Géza!

Azt hiszem Ön az az ember, aki olyan információkkal rendelkezik, amivel a Székács tantestülete nem. Szeretnénk Önnel találkozni, meghívjuk iskolánkba és kérjük, bizonyítsa állításait. Reméljük, hogy az Ön neve nem ismeretlen a lakónyilvántartó számítógépeinek számára és teljes valóságában itt üdvözölhetjük munkahelyünkön az Ön által megjelölt időpontban.

Ha mindez igaz, amit iskolánk igazgatójával kapcsolatban állít, akkor eljön erre a beszélgetésre. Különben azt kell feltételeznünk, hogy csak álnév mögé bújva ilyen bátor.

Várjuk értesítését a találkozás időpontjáról!

(A levelet az iskola 48 dolgozója írta alá.)

Tisztelt Szerkesztőség!

Olvastam a közéleti lapjuk 1991. októberi számát és a "Butik-ügy" című cikkükhöz volna észrevételem.

1. A Fegyvernek és Vidéke Takarékszövetkezet elnöke én vagyok, Angyal János. A munkahelyem a fegyverneki mgtsz több mint 30 éve. Szőke Andrásnak - igaz a neve nincs leírva - ügyvezető igazgató beosztása van.

2. A Búzásné részére tartosan használatba adott telek (ami a takarékszövetkezet tulajdonában van több mint 5 éve) bérleti díja a megállapodás értelmében 1992. január hónapban felülvizsgálatra kerül, ami azt jelenti - az érvényben lévő díjakhoz fog igazodni.

Fegyvernek, 1991. november 6.

Tisztelettel:
Angyal János
Fegyvernek, Csillag u. 15/a.

Tisztelt Szerkesztőség!

"Szomorú szívvel vettem ismét tudomásul, hogy az a bizonyos rendszerváltás városunkban még várat magára. Erre vall a Törökszentmiklós és Vidéke lap "bő" terjedelmű beszámolója 1996. október 23-i ünnepségekről! Városunk miért nem emlékezett meg az '56-os Munkástanácsokról, azok tagjairól, akik kellemsenek nem mondható kihallgatáson vettek részt, gondjuk volt az elhelyezkedéssel is. Az iskolákban hogy zajlott le a megemlékezés, milyen értelmezéssel lettek gazdagabbak? Szerezhettek-e közvetlen emléket olyan személytől, aki átélője volt a forradalomnak? Szerettem volna ezekről olvasni, de a Hírek röviden rovatban kettő mondattal, fele terjedelemben, mint az Állatorvosi ügyelet, elintézi a Szerkesztőség a megemlékezést. Tudom, hogy fontos a takarékoság, de a Világtakarékossági Napról szóló cikknél mintegy tizenötödni jut a szabadságharc és államforma kikiáltásának napjára?

Üdvözlettel:
Balogh József

...

Közlemény

Az MDF Törökszentmiklói Szervezete tájékoztatja a lakosságot, hogy Balogh Józsefet a helyi szervezetből kizárta 1991. június 26-án. Fellebbezését a Megyei Etikai Bizottság elutasította. A nevezett személy a helyi szervezet nevében továbbiakban nem intézkedhet.

Madarassy István
elnök

Sic itur ad Európa?

- avagy így is eljutunk Európába? -

Kínomban Ciceroval álmodok. Quo usque tandem abutoto Catilina patientia nostra? Ébredve vele kérdezem: meddig fogsz még türelmünkkel visszaélni, oh Csatornatársulat?

Ez év április elején vonultak fel ugyanis a csatornaépítők az utcánkba. S midőn a talajvízszint-süllyesztő szivattyúzást megkezdték, úgy mondták, mintegy három hétre keressek más garagét a kocsimnak, mivel addig nem lehet bejárni az udvarunkba. Hát tudomásul vettem, s mivel immár hatvanötödik éve Magyarországon élek - a figyelmeztetést a következő nagyságrenddel vettem tudomásul: három hónapig nem lehet majd közlekedni. 1991. április 19-től vagyok kizárva az udvaromból. Július 20-án immár a három hónap is letelt, sőt már egy-két héttel több is, bejárni mégsem tudok.

Dehát a reflex még mindig: nyicsevő? A malenki robot is évekig tartott. Akkor meg minek a hőbörgésem? A munka megrendelése még a megelőző rendszerben történt, mégis talán ma már nem illene ilyen "állampárti" módszerekkel működni Kedves Elvtárs - bocs! -ból lett uraim!

Persze az is igaz: a jó munkához idő kell, a rossz munkához még több. Ez pedig rossz munka ám a javábol!

A tervezőmérnök urakat kövezőkalapácsával tanítaná az útépítő szakmára a századforduló kövezőmunkása, ha feltámadna! Az ő homokba rakott kockakőburkolatát a gép is alig tudta felszedni - s most a helyére 5 cm vastagságban hengerelt sódert tervezett a mai "szakértő" - 20 cm vastag beton helyett - a tanácsai műszakiak ezt el is fogadták, mert így olcsóbb. Azóta az átadott első szakaszon 2 hét után már szépen alakulgat egy új, korszerű aszfaltburkolatú árok, a ma is sziklaszilárd régi burkolatban. Ezért verekedem bizony a néhai kövezőmunkás, mert meggyalázták az emlékéit, amit jól végzett munkájával állított magának.

De gyaláznak minket, maiakat is.

A kizártságot ugyanis átmeneti átjáróval lenne köteles megoldani a kivitelező. De nem teszi, mivel nem európai cég. Pártállami maradvány. Teheti, mert hagyják.

De bocsánat. Kormányunk bölcs intézkedése folytán immár negyedik éve adófizető állampolgár lettem nyugdíjas-ként is. Ez idő alatt eddig pontosan 324.872.- Ft személyi jövedelemadóval növeltem városunk költségvetését. Már csak ezért is egy szükségátjárót csak megérdemelhetnék netán - ha Európában lennének! Ott ugyanis a lakosságért építik a közművet és nem ellene. Pedig már nálunk is az adófizető finanszírozza az építkezést adóforintjaival!

Végül, de nem utolsó sorban: forintban is kifejezhető kár is ért, amit Európában megtérítenek - nálunk soha.

- Eddig már négy hónapja feleslegesen fizetem a havi garázsbert - nem engedte el senki, pedig nem tudom használni.

- Állandóan kerülő utakon kell közlekedni, így tetemes kilométertöbblettel élek azóta az olcsó üzemanyagárak miatt is.

- Négy hónapja a csillagok alatt éjszakázó öreg Ladámat gyorsabban eszi a rozsdá. Magam így hamarabb leszek gyalogos. - Új autóra ugyan miből telne egy nyugdíjasnak?

- Több ezer forintért ponyvatakarót csináltattam a Ladára, hogy valamivel talán csökkentsem a rozsdatemetővé válását.

Ha mindezt összeadom, kiderül: én fizetek azért, hogy megkárosíthassanak. Pedig - most jut eszembe - én a város egyik szabadon megválasztott képviselője is vagyok, az önkormányzat tagja, akit egyéni választókerületben választottak meg. Ezért nem marad más hátra, mint Kibédy Ervinnel énekeljem ismert refrénjét: "En nem hiszem, hogy normális vagyok," ha hagyom... De ha nem hagyom? Illetékes Uraim! Mit lépnek Önök ezután?

Kíváncsian várja

dr. Süle Mihály
Törökszentmiklós, Bethlen Gábor u. 3/A.

Hova tovább, kézisek?

NB I/B-s szezonzárás a 3. helyen

Az 1991-92. évi bajnoki idénynek nem kis nehézségek leküzdése után vághatott neki NB I/B-ben szereplő férfi kézilabda csapatunk. Szerencsére a sportot szerető és azért tehető erők összefogásával sikerült a problémákat megoldani, s a gárda NB I-es játékosokkal megerősödve úgy indulhatott rajtnak, hogy joggal várták tőlük a biztos középszintbeli szereplést. Nos, az őszi idény befejeződött, az eredmény is ismert. A fiúknak olyan eredményt sikerült elérniük, amire az egész szakma felkapta a fejét, felkapaszkodtak a képzeletbeli dobogó harmadik fokára. Amikor **Tóth András** szakosztályvezetővel leültünk beszélgetni, természetesen adódott az első kérdés:

- *Milyen érzés egy kisvárosi, az NB I/B harmadik helyén tanyázó csapat vezetőjének lenni?*

- Csodálatos. A szakmán belül ez a csapat olyan elismerést váltott ki, olyan közmegebecsülésnek örvend, ami nyugodtá tesz egy vezetőt. Megszereltük azt a respektet, amit régóta szeretünk volna, ország-szerete ismert és elismert együttes lettünk. Felemelő érzés az is, hogy bármerre léphetünk itthon, mindenütt szeretetet, örömet, a csapat iránti féltést érez az ember. Nagyon jó a játékosok öröme is látni. Ez a csapat elkezdett augusztusban egy eszméletlen munkát. Olyan daccal, olyan elszántsággal indult neki az új szezonnak a társaság, amiben benne volt az, hogy megmutatják mindenkinek, aki valaha is ellenük szőtt, kételyeit fejezte ki létjogosultságuk iránt, hogy megérdemlik azt a támogatást, amiben részesíti a szakosztályt a város, az üzemek, a szurkolók. Ez egy olyan összetartást is eredményezett, amely szinte minden edzésen, minden mérkőzésen szembetűnően megmutatkozott. Ha

csak azt veszem, hogy az ősszel az edzéslátogatás 95 százalékos volt, már az maga mindent elmond. Ilyet még egy profi, sportból élő csapat sem produkál. Úzták, hajtották egymást a fiúk, s ennek meg lett a gyümölcse. S az ő örömük természetesen az enyém is.

- *Milyen szerepet játszottak a sikerben egyénenként a játékosok?*

Az edzés egy pillanata. Így jó lesz a mérkőzésen is?

- Kezdjük a kapusokon. Kötelees távozása nagy veszteség volt, de ahogy sorra jöttek a mérkőzések, egyértelművé vált, hogy Tajti és Fejes hiánytalanul pótolni tudják. Fejest fűti a bizonyítási vágy, Tajtinak pedig még van tanulnivalója ugyan, de nagyon tehetséges.

Hogy az újaknál maradjunk, Danyi esetében pontosan tudtuk, mire számíthatunk. Egy rendkívül magas játékindelligenciájú, gólerős embert nyertünk vele, aki ha kell, egymaga is el tud dönteni mérkőzéseket. Többet várunk tőle viszont a játékszervezésben a tavaszi idényben. Sipos Attilával - aki rendkívül jó védőjátékos - sikerült a csapat védekezését feljavítani. Ragyogóan irányítja a védőfalat, jól megéri magát a kapusokkal. Neki majd a támadásból kell jobban kivennie a részét, hiszen luxus két két méteres, balkezes játékost ezen a terüle-

ten kihasználatlanul hagyni.

- *Nyilvánvaló, hogy ők nagyban erősítették a csapatot, de gondolom, ez önmagában kevés lett volna.*

- Természetesen. Továbbra is meghatározó a csapat bal oldala, Csuti, Mester, Laki, esetenként Bukta játékával. Egészen kiemelkedően kezdett Mester, akinek aztán szá-

vendeztetett bennünket nagyszerű teljesítményével, de gólképtelensége néha aggasztó. Zsíros és Gyányi mindig azt hozták, amit vártunk tőlük.

Utoljára hagytam Kocsis Lajost, aki mint játékos-edző nem sokat játszott, de mikor beszállt, mindig mérkőzéseket döntött el. Így volt ez Vasváriban, Csömörön és Balassagyarmaton is. Az ő elementárisan felpörgetett, csak győzni tudó játékával magával ragadta az egész csapatot. Ugyanez jellemezte edzői munkájában is. Nem ismer pardont, maximálisat követel.

- *Az elmondottakból kiderül, hogy a ragyogó eredmény valóban a gárda összteljesítményeként könyvelhető el. Az egyén hibáit, kihagyásait a többiek korrigálták, egymást serkentették a mind jobb teljesítményre.*

- Igen. Persze azt is hozzá kell tenni a siker magyarázatáknál, hogy ez a társaság erre a szezonra vált éretté. Több egygólos győzelmet arattunk, több döntetlenünk volt. Ezeket a mérkőzéseket egy évvel ezelőtt elvesztettük volna. Ma már tudják a fiúk, hogy döntetlennél egy perccel a lefújás előtt mit kell csinálni, hogyan tudják az egy gólos előnyt megtartani stb. Ma már nem fizetjük a tanulópénzt.

- *Mire lehet számítani tavasszal, ha az említett fogatékosságok is megszűnnek? Hiszen most is a harmadik helyen állunk.*

- Arra mindenképpen, hogy a harmadik helyet megtartjuk, de talán a második helyet is sikerül elcsípnünk. Pláne, ha arra gondolok, hogy tavasszal nem őt, hanem hét mérkőzést játszott idehaza. Igérjük, a győzelem mellett a látványos játékokra is törekedni fogunk.

Én biztos, hogy ott fogok minden meccsen szurkolni. Köszönöm a beszélgetést.
Pásztor

SZENZÁCIÓVAL
nem hitegetjük, de ..

**Mi felkészültünk arra, hogy
ÖN IS FELKÉSZÜLHESSEN!**

**December hónapban minden üzletünkben
más és más
AKCIÓK, VÁSÁROK, ENGEDMÉNYEK**

**December.15.-én Ezüst vasárnap
December.22.-én Arany vasárnap
9-12,30 ig várjuk Önt!**

- Naponta jöjjön be hozzánk, mert**
- közel 100 millió FT-os áruválasztékunkból mindent megtalál**
 - valami meglepetéssel mindig szolgálunk**
 - ha másért nem, mert jó hozzánk bejönni!**

